

Barnet og Moderen.

Barnet.

„Moder! Giv mig af de Gaver
Som din Gud tilbelet haver,
For at glæde Barnets Sind;
Da skal og dit ømme Hjerter
Fries fra den Sorg og Smerte,
Som en Moder ofte har.“

Moderen.

„Barn! Jeg dit Ønske ret opfylder,
Og dig giver, hvad jeg skylder,
For at du skal være glad;
Da er og mit Ønske naaet,
Naar du har, hvad jeg har faaet;
Thi din Rigdom er min Lon.“

u.s. u.a.

V box 30:875

Barnet.

„Moder! Hvorfor kan du nu da ikke
Da min Lyft til Punkt og Prikke
Ret opfylde, som jeg vil?
Thi jeg ofte maa beklage,
Og med Bemod da forsage,
Hvad du mig dog nægtet har.“

Moderen.

„Barn! Betænk, hvad Gaven nytter,
Naar du Fred med Sorgen bytter
Bed at faa dit Ønske frem;
Thi du ved dog ei tilfulde,
Hvad dit Ønske nytte kunde,
Om jeg gav alt, hvad du bad.“

Barnet.

„Moder! Sig nu da tilfulde,
At mit Ønske ret jeg kunde
Da frembære, som du vil;
For at jeg da nu herefter
Kunde ret af alle Kræfter,
Bide, hvad jeg ønske bør.“

Moderen.

„Barn! Betænk du er for liden
Til at indse, hvad du siger,
Naar du tror dit Ønske er ret,
Thi du kan endnu ei vide,
Hvad dit Barnefind vil lide,
Bed at faa din Vilje frem.“

Barnet.

„Moder! Nu skal jeg ei mere klage,
Naar det ret dig mon behage,
At mig nægte, hvad jeg vil;
Thi du har Erfaring vundet
Af den Tid, som er henrundet,
Derfor giver jeg dig Ret.“

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

.mm

0

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

